

CABINET DE AVOCAT - TODORUȚ RALUCA-VOICHIȚA

cu sediul profesional secundar în Oradea, str. Parcul Traian, nr. 1, etaj. 2, ap. 19, jud. Bihor, România.

tel. 0743224561

e-mail: todorut_raluca@yahoo.com

Către,

Curtea de Apel Iași,
Secția Penală și pentru cauze cu minori

Dosar nr. 259/45/2024

Complet: NCPP-Penal-Apel_4

Termen: 22.05.2024 ora 11:00

Subsemnatul Dawoud Zuhair Abdel Nabi Ali zis Zaher, în calitate de inculpat, (...) în prezent deținut în Penitenciarul Iași, cu domiciliul procesual ales la Cabinet de Avocat – Todoruț Raluca-Voichița, situat în Mun. Oradea str. Parcul Traian nr. 1, etaj. 2, ap. 19, jud. Bihor, adresă de comunicare a actelor procedurale prin e-mail: todorut_raluca@yahoo.com, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, respectiv art. 475 C.pr. pen. formulăm prezenta:

1. Cerere de sesizare a Curtii Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. 4 C.pr.pen. raportat la următoarele dispoziții din Constituție: **art. 1 alin. (5)** potrivit căruia în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, **art. 11 alin. (1) și (2)** referitor la dreptul internațional și dreptul intern, **art. 16** referitor la egalitatea în drepturi, **art. 20** referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, **art. 21 alin. (3)** potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, **art. 23 alin. (12)** potrivit căruia nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii, și **art. 124 alin. (3)** referitor la independența justiției. De asemenea apreciem că textul este neconstituțional și raportat la prevederile art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003.

2. Cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu următoarea chestiune de drept: *cazul de incompatibilitate de la art. 64 alin. (4) C. pr. pen. se aplică doar în ipoteza în care judecătorul de drepturi și libertăți realizează în concret atribuții proprii funcției sale judiciare, prin pronunțarea actului jurisdicțional corespunzător, sau și în situațiile de declinare a competenței de soluționare a sesizării, către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă.*

De asemenea, în baza art. 476 alin. 2 C.pr.pen. solicităm suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Motive:

1. În ceea ce privește condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1) – (3) din Legea nr. 47/1992, arătăm următoarele:

- excepția a fost invocată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, respectiv Curtea de Apel Iași, într-o cauză având ca obiect contestație în anulare;
- excepția are ca obiect neconstituționalitatea art. 64 alin. 4 din C.pr.pen., care este lege organică;
- norma vizată de excepție are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât de interpretarea acesteia depinde soluționarea cauzei;
- textul nu a fost constatat ca fiind neconstituțional printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

În ceea ce privește criticile concrete de neconstituționalitate învedereăm următoarele aspecte:

Cu privire la **art. 1 alin. 5 din Constituție**, analizat prin prisma clarității și al previzibilității, invocăm faptul că în ceea ce privește principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza S.W. împotriva Regatului Unit, paragraful 36). Curtea reține că cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu principiul clarității și previzibilității legii au fost înglobate de instanța de contencios constituțional în propria jurisprudență (a se vedea, de exemplu, [Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016).

În acest context, legiuitorului îi revine obligația, ca, în actul de legiferare, indiferent de domeniul în care își exercită această competență constituțională, să dea dovadă de o atenție sporită în respectarea principiului clarității și previzibilității legii. Pe de altă parte, organelor judiciare, în misiunea de interpretare și aplicare a legii și de stabilire a defectuoșității îndeplinirii atribuției de serviciu, le revine obligația de a aplica standardul obiectiv, astfel cum acesta a fost stabilit prin prescripția normativă.

Analizând prevederile art. 64 alin. 4 C.pr. pen. prin prisma acestor exigențe, stabilite de altfel prin jurisprudența Curții Constituționale, se constată că în aplicarea acestui caz de incompatibilitate **nu rezultă cu certitudine dacă incidența cazului de incompatibilitate va fi reținută și în ipoteza în care judecătorul de drepturi și libertăți și-a exercitat doar**

aparent atribuțiile judiciare, cum ar fi ipoteza în care o propunere/cerere/contestație a fost adresată unui judecător de drepturi și libertăți de la o instanță necompetentă după materie sau după calitatea persoanei, **sau doar în cazul realizării în concret, prin pronunțarea actului jurisdicțional corespunzător, a atribuțiilor proprii funcției sale judiciare**, se reține incompatibilitatea judecătorului de drepturi și libertăți de a mai participa ulterior în cauză la proceduri care presupun exercițiul altor funcții judiciare.

Or, astfel de modalitate de reglementare contravine dispozițiilor **art. 1 alin. 5 din Constituție, nefiind nici clară și nici previzibilă.**

Mai mult, stabilirea unui cadru legislativ care permite pronunțarea unor soluțiile/interpretări cu ocazia repartizării aleatorii prin blocarea completelor diferite date de instanțe în acest caz de incompatibilitate prevăzut de art. 64 alin. 4 C.pr. pen. determină o încălcare a dreptului la un proces echitabil și totodată este încălcat și principiul egalității în drepturi în contextul în care inculpați aflați în aceeași situație juridică vor fi judecați de complete care au fost constituite prin interpretarea diferită a aceleiași norme procesuale, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale, **art. 11 alin. (1) și (2)** referitor la dreptul internațional și dreptul intern, **art. 16** referitor la egalitatea în drepturi, **art. 20** referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, **art. 21 alin. (3)** potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Pe de altă parte, în condițiile în care însăși principiul fundamental al repartizării aleatorii devine incert, fiind dependent de aplicarea acestei dispoziții procedurale echivoce se încalcă implicit și **art. 124 alin. (3)** din Constituție referitor la independența justiției, pentru că repartizarea aleatorie este premisa fundamentală a acestui principiu constituțional.

Totodată, din moment ce repartizarea aleatorie este viciată într-o asemenea manieră încât depinde de interpretarea dată de președintele de secție cu ocazia întocmirii procesului verbal de repartizare aleatorie a cauzei, în mod evident sunt încălcate și **art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, precum și Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003.

În concluzie, apreciem că art. 64 alin. 4 C.pr. pen. este constituțional prin raportare la aceste dispoziții, doar dacă se interpretează în sensul că se aplică judecătorilor de drepturi și libertăți care au exercitat efectiv atribuții proprii funcției judiciare, prin soluționarea efectivă a cererii cu care au fost investiți în mod legal în această calitate.

2. Referitor la condițiile de admisibilitate a completului competent să pronunțe hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept arătăm următoarele:

- solicitarea a fost formulată într-o cauză aflată *în curs de judecată în ultimă instanță*, pe rolul Curții de Apel Iași în dosarul nr. 259/44/2024;

- obiectul acesteia să vizezează o *chestiune exclusiv de drept*, respectiv dacă judecătorul de drepturi și libertăți menționat la art. 64 alin 4 C.pr. pen. devine incompatibil ulterior în aceeași cauză doar dacă soluționează efectiv cererea cu care a fost sesizat sau devine incompatibil și în situațiile în care exercită doar aparent funcția judiciară specifică și pronunță o încheiere de declinare a competenței de soluționare a cererii pentru că investirea a fost nelegală, cu încălcarea competenței materiale.

De asemenea, considerăm că dezlegarea de drept solicitată este una veritabilă, privește interpretarea *in abstracto* a art. 64 alin. 4 C.pr.pen., este *punctuală și incidentă* în cauza în care a fost ridicată, își are izvorul în norma de drept și nu în starea de fapt, *are caracter de noutate* și cel mai important, este faptul că *se urmărește înlăturarea unei interpretări echivoce* care decurge dintr-o formulare imprecisă a textului de lege, care doar menționează judecătorul de drepturi și libertăți, fără să precizeze implicit sau explicit

necesitatea exercitării efective a atribuțiilor în această calitate pentru a se reține starea de incompatibilitate ce derivă din exercitarea acestei funcții.

Referitor la contextul factual care a stat la baza celor două sesizări arătăm următoarele:

În fapt, am formulat contestație în anulare în baza art. 426 lit. d C.pr. pen. împotriva deciziei nr. 245 din 01.03.2024 pronunțată de Curtea de Apel Iași în dosarul cu nr. 5178/99/2020, motivul invocat fiind acela că nu a fost legal constituit completul care a soluționat apelul.

În susținerea contestației în anulare am invocat în esență faptul că încheierea din 27.04.2020 pronunțată în dosarul nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași, care a constituit temei pentru abținerea doamnei judecător Alina Ene (fostă Codreanu) nu avea cum să justifice abținerea de la soluționare apelului de către doamna judecător, pentru că **nu** a exercitat calitatea de judecător de drepturi și libertăți în dosarul înregistrat sub nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași, astfel încât aceasta să fi fost pusă în situația de a exercita funcția de judecător într-o cale de atac formulată într-o cauză în care a îndeplinit deja funcția de judecător de drepturi și libertăți.

Cu alte cuvinte, în aplicarea principiului repartizării aleatorii astfel cum rezultă în urma interpretării art. 64 alin. 4 C.pr. pen. doamna judecător Alina Codreanu trebuia să facă parte din completul care a judecat apelul, aceasta fiind critica noastră pe care se întemeiază contestația în anulare.

Referitor la aspectele esențiale ale cauzei care a stat la baza cererii de sesizare atât a Curții Constituționale cât și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precizăm că la datele de 15.04.2020, 16.04.2020, 17.04.2020, 22.04.2020 și 23.04.2024 s-a dispus începerea urmăririi penale in rem sub aspectul săvârșirii infracțiunii de ucidere din culpă prevăzută de art. 192 alin. 1 C.pen. ca urmare a faptului că în mai multe comune de pe raza Județului Iași au fost găsite mai multe persoane decedate în condiții suspecte, fiind constituite la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pașcani dosarele penale cu nr. 1345/P/2020, nr. 1371/P/2020, nr. 1372/P/2020, nr. 1373/P/2020, 1374/P/2020, iar la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași au fost constituite dosarele penale nr. 4692/P/2020, nr. 4711/P/2020, nr. 4712/P/2020, respectiv nr. 4713/P/2020.

La data de 25.04.2020, în temeiul prevederilor art. 325 C.pr.pen. Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași a preluat dosarele menționate anterior fiind reunite sub nr. 219/P/2020, constatându-se că există posibilitatea ca decesele să fie determinate de o intoxicație cu alcool metilic, ca urmare a efectuării unor necropsii, la domiciliile unora dintre aceste persoane fiind găsite pet-uri de 0,5 litri etichetate cu alcool sanitar SANTE MED, bultinele de analiză toxicologică întocmite cu privire la unele dintre acestea, evidențiind alcool metilic în concentrații de 384,75 g/l, 309,25 g/l, 451,21 g/l.

Prin ordonanța din 25.04.2020 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care s-a început urmărirea penală din două infracțiuni de ucidere din culpă prevăzute de art. 192 alin. 1 C.pen. în infracțiunea ucidere din culpă prev. de art. 192 alin. 1 și 3 C.pen. (prin fapta comisă a fost cauzată moartea a două persoane) precum și extinderea urmăririi penale in rem sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de înșelăciune prev. de art. 244 alin. 1 și 2 .pen. și falsificarea sau substituirea de alimente sau produse.

În aceeași dată de 25.04.2020, procurorul a emis în dosarul nr. 291/P/2020 ordonanțe prin care a dispus cu titlu provizoriu pe o durată de 48 de ore interceptarea și înregistrarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicație la distanță efectuate la și de la mai multe cartele telefonice indicate precum și localizarea/urmărirea prin mijloace tehnice a posturilor telefonice respective.

În data de 27.04.2024, deși încadrarea juridică de ucidere din culpă **prev. de art. 192 alin. 1 și 3 C.pen.** atrăgea competența Judecătoriei Iași, procurorul a sesizat judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul Iași cu o cerere de confirmare a ordonanței provizorii prin care a dispus interceptarea, înregistrarea și localizarea /urmărirea prin mijloace tehnice a unor posturi telefonice.

Prin încheierea nr. 100 din data de 27.04.2020, pronunțată în dosarul nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași, astfel cum rezultă din fișa Ecris, a fost admisă excepția de necompetență materială a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Iași și în consecință în baza disp art. 47 C.pr.pen. și art. 50 C.pr.pen. cu referire la art. 140 alin 1 C.pr. pen., art. 141 alin 3 C.pr.pen. și art. 36 alin. 1 lit. a) C.pr.pen a fost declinată în favoarea judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Iași competența de soluționare a cererii. Încheierea nr. 100/2020 având ca obiect confirmare supraveghere tehnică (astfel cum rezultă din fișa Ecris) a fost pronunțată de doamna judecător Codreanu Alina (în prezent Ene).

În aceeași dată, după ce s-a declinat competența de judecare a cererii formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași obiect al dosarului nr. 2044/99/2020, instanța competentă, respectiv **Judecătoria Iași a pronunțat încheierea nr. 85 S.T. din 27.04.2020 prin care a fost admisă în parte cererea și s-a dispus confirmarea măsurilor de supraveghere tehnică** autorizate provizoriu prin ordonanța procurorului din data de 25.04.2020, ora 20:00, emisă în dosarul nr. 219/P/2020 (din eroare evidentă fiind menționat nr. 291) al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, cererea fiind soluționată practic pe fond.

În urma cercetărilor, au fost identificați inculpații, iar prin încheierea nr. 84/MP/04.05.2020 a **Judecătoriei Iași** (definitivă prin încheierea nr. 64/CJDL/07.05.2020 a Tribunalului Iași), s-a dispus luarea măsurii arestului preventiv față de inculpații **Dawoud Zuhair Abdel Nabi Ali** și **Ahmed Fuad** pentru o perioadă de 30 zile, de la 04.05.2020 până la data de 02.06.2020, inclusiv, fiind emise mandatele de aretare preventivă nr. 73/UP/04.05.2020 față de primul și, respectiv, nr. 74/UP/04.05.2020, față de cel de a-1 doilea.

Cercetările au continuat cu inculpații în stare de arest sub acuzația de ucidere din culpă, iar **la data de 23.10.2024 a fost sesizat Tribunalul Iași cu rechizitoriul** care avea ca obiect printre altele și infracțiunea de omor calificat, **încadrare juridică care a fost stabilită de către procuror abia la data de 10.07.2020.**

Pentru a fi respectat principiul repartizării aleatorii a cauzelor la primirea rechizitoriului, în data de 23.10.2020 au fost efectuate verificările prevăzute de art. 102 alin. 6 și 7 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 1375/2015 (în vigoare la acea dată).

În cuprinsul procesului verbal din 23.10.2020 de repartizare aleatorie, semnat de către președintele Secției penale a Tribunalului Iași au fost menționați toți judecătorii care au soluționat cereri de competența JDL confidențial precum și de competența JDL vizând dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020. Printre altele, în cuprinsul acestui proces verbal s-a reținut în mod greșit împrejurarea că doamna judecător Codreanu Alina titular al completului JDL 02 c "a soluționat" dosarul nr. 2044/99/2020 care viza dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al PT Iași.

Pornind de la această premisă falsă, în sensul că prin același proces verbal s-a constatat că doamna judecător Codreanu Alina, titular al JDL 02 c a soluționat o cerere având ca obiect confirmare supraveghere tehnică în dosarul nr. 2044/99/2020 vizând dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, constatând că doamna judecător este titular al completelor de judecată D 02 G și D 02 C s-a dispus repartizarea aleatorie a dosarului nr. 5178/99/2020 al Tribunalului Iași, format ca urmare a sesizării instanței prin rechizitoriul privind pe inculpatul Ahmed Fuad (care îi viza și pe

Dawould Zuhair și Dawoud Abdul Satar) cu blocarea, printre altele a completului D02 G care o avea ca titular pe doamna judecător Codreanu Alina (în prezent Ene).

Procedând în acest fel, a fost încălcat în cauză în mod foarte grav principiul repartizării aleatorii a cauzelor prin prisma faptului că **a fost exclus nelegal de la repartizarea aleatorie un complet al cărui titular nu a efectuat niciun fel de acte specifice funcției judiciare de judecător de drepturi și libertăți, el dispunând prin încheierea nr. 100 din 27.04.2020 pronunțată în dosarul nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași doar declinarea competenței de soluționare a cererii către Judecătoria Iași.** Prin urmare, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Iași, competent material să soluționeze cererea având ca obiect confirmarea supraveghere tehnică într-un dosar în care urmărirea penală se efectua în raport de infracțiunea de ucidere din culpă la momentul respectiv, a fost cel care a soluționat efectiv cererea prin încheierea nr. 85 ST din 27.04.2024 pronunțată în dosarul cu același număr 2044/99/2020 acesta fiind judecătorul care a exercitat efectiv funcția de judecător de drepturi și libertăți în raport de solicitarea respectivă.

Ulterior, apelul declarat împotriva **sentinței penale nr. 328/2023 din 05.07.2023, pronunțată de Tribunalul Iași a fost** repartizat completului care o avea ca titular pe doamna judecător Alina Ene (fosta Codreanu), care între timp a promovat la Curtea de Apel Iași.

Din încheierea din 16.08.2023 pronunțată în dosarul nr. 5178/99/2020 al Curții de Apel Iași rezultă că declarația de abținere a fost formulată în temeiul art. 64 alin. 4 C.pr.pen., în fapt doamna judecător invocând împrejurarea că a exercitat calitatea de judecător de drepturi și libertăți în dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Iași, astfel ar fi pusă în situația de a exercita funcția de judecată într-o cale de atac formulată într-o cauză în care a îndeplinit deja funcția de judecător de drepturi și libertăți, lucru care nu este adevărat din moment ce doar a declinat o cerere de competența judecătorului delegat din punct de vedere funcțional, Tribunalul Iași nefiind competent material.

Completul care a soluționat declarația de abținere a reținut în cuprinsul încheierii că *doamna judecător Alina Ene (fostă Codreanu) a exercitat calitatea de judecător de drepturi și libertăți în dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, pronunțând încheierea din dosarul înregistrat sub nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași, aspect ce atrage starea de incompatibilitate în a participa la judecarea prezentei cauze (a apelului).* După cum se vede nu au intrat în detalii cu privire în ce anume a constat exercitarea acestei calități de judecător de drepturi și libertăți, dar cu toate acestea este evident faptul că completul respectiv care a soluționat declarația de abținere în apel erau perfect conștienți că soluția este vădit greșită, împrejurare ce rezultă din aspectele consemnate în dispozitivul încheierii.

În acest sens, este cu totul și cu totul neobișnuit ca în dispozitivul încheierii de soluționare a abținerii, completul, după ce admite declarația de abținere prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. 4 C.pr. pen. potrivit căruia judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa în aceeași cauză la judecata în căile de atac, **constată și faptul că doamna judecător nu a îndeplinit acte și nu a dispus măsuri procesuale în cauză.**

Or această constatare că judecătorul nu a îndeplinit acte în cauză este ireconciliabilă din punct de vedere procedural cu soluția de admitere a abținerii, fiind o contradicție logico juridică evidentă din moment ce rațiunea reglementării incompatibilității de la art. 64 alin. 4 Cod procedură penală are la bază premisa ca judecătorul care a exercitat efectiv funcția de judecător de drepturi și libertăți să nu exercite alte funcții judiciare în cauză cum ar fi soluționarea unei căi de atac devolutive care statuează asupra vinovăției, cum este apelul. De altfel, trebuie spus că doctrina este unanimă la fel ca și practica judiciară în sensul că pentru a se reține starea de incompatibilitate în baza art. 64 alin. 4 C.pr.pen este necesar ca

judecătorul de drepturi și libertăți să fie investit legal (adică implicit și competent material) și să exercite acte specifice funcției judiciare, declinarea de competență nefiind considerată un act care să indice că a fost exercitată funcția judiciară specifică judecătorului de drepturi și libertăți.

În cauză, referitor la cererea care a stat la baza declarației de abținere, adică cererea de confirmare a ordonanței procurorului de autorizare provizorie din 25.04.2020 înregistrată inițial sub nr. 2044/99/2020 la Tribunalul Iași (și declinată la Judecătoria Iași), funcția de judecător de drepturi și libertăți a fost exercitată efectiv de către doamna judecător Țirlea Irina de la Judecătoria Iași care a soluționat cererea prin încheierea nr. 85 ST din 27.04.2020.

Cu siguranță și completul care a soluționat declarația de abținere cunoștea foarte bine că declinarea de competență de către un judecător de drepturi și libertăți nu este aptă să îl incompatibilizeze pe acesta prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. 4 C.pr. pen. Dar cu toate acestea, probabil cu intenția de „a se acoperi” au scris în dispozitivul încheierii de abținere că judecătorul **nu a îndeplinit acte și nu a dispus măsuri procesuale în cauză. Cu toate acestea abținerea doamnei judecător Ene Alina (fostă Codreanu) de a judeca apelul a fost admisă, probabil din alte considerente decât cele prevăzute de Codul de procedură penală la art. 64 alin4 C.pr.pen. În acest sens, dacă cererea de abținere a doamnei judecător Alina Ene (fostă Codreanu) de la judecarea apelului ar fi fost respinsă cum era corect din punct de vedere procedural o astfel de soluție ar fi presupus implicit rejudecarea cauzei pe fond de către Tribunalul Iași în condițiile în care completul doamnei judecător D02G (care la momentul emiterii rechizitoriului era la Tribunalul Iași) a fost blocat tocmai pe motiv că a ar fi soluționat în cursul urmăririi penale dosarul nr. 2044/99/2020 vizând dosarul de urmărire penală nr. 219/P/2020 al PT Iași, lucru care nu era adevărat. Or după cum se știe compunerea nelegală a completului constituie un motiv de nulitate absolută care trebuia invocat din oficiu de către instanța de apel. De ce nu au dispus judecătorii de la Curtea de apel soluția corectă care ar fi permis să reintre în legalitate din perspectiva repartizării aleatorii a cauzei la Tribunalul Iași cu consecința admiterii apelului și dispunerea rejudecării cauzei de Tribunalul Iași cu asigurarea repartizării aleatorii a cauzei nu știm. Au dorit oare să ascundă faptul că procesul verbal de repartizare aleatorie din 23.10.2020 a fost greșit întocmit de președintele de secție sau mai grav ar fi fost interese ca anumiți judecători să nu intre în cauză nu se știe, cel puțin pentru moment. Sau poate a existat o teamă de consecințe, rejudecarea cauzei la fond într-un dosar cu inculpați arestați de 3 ani și cu acuzații grave fiind dificil de asumat, nu pot preciza.**

Cert este că dosarul nu a fost repartizat aleatoriu din perspectiva dispozițiilor Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea nr. 1375/2015 a Plenului CSM în vigoare la momentul respectiv.

Și ca o ironie a sortii, **și contestația în anulare formulată în temeiul art. 426 alin. 1 lit. d C.pr.pen. a fost repartizată aleatoriu la un complet care o avea titular tot pe doamna judecător Ene Alina (fostă Codreanu).** Astfel doamna judecător a fost nevoită să formuleze din nou o declarație de abținere la data de 03.04.2024, de data aceasta de la judecarea contestației în anulare, pentru același motiv nereal, respectiv că a exercitat funcția de judecător de drepturi și libertăți în cauză.

Astfel, motivul de fapt menționat de către doamna judecător în declarația de abținere de la soluționarea contestației în anulare a fost că în calitate de judecător de drepturi și libertăți în cadrul Tribunalului Iași a **pronunțat** încheierea penală nr. 100 din 27.04.2020 în dosarul penal nr. 2044/99/2020 al Tribunalului Iași (dosar de urmărire penală nr. 219/P/2020 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași) așa cum rezultă din verificările efectuate la Tribunalul Iași și din înscrisurile pe care le atașează. Ca și temei de drept al abținerii a fost menționat tot art. 64 alin. 4 C.pr.pen. **însă în mod surprinzător a fost evitată din nou,**

foarte elegant, soluția dispusă prin încheierea penală nr. 100 din 27.04.2020 și anume declinarea de competență care evident nu atrăgea o stare de incompatibilitate.

Și din nou declarația de abținere a doamnei judecător Ene Alina (fostă Codreanu) a fost admisă prin încheierea din 05.04.2024 pronunțată de Curtea de Apel Iași în dosarul 259/45/2024 prin aceeași interpretare evident greșită a art. 64 alin. 4 Cod procedură penală.

Față de aceste argumente, vă adresăm rugămintea de a analiza și dispune.

**Cu deosebită considerație,
Dawoud Zuhair Abdel Nabi Ali**

Prin Av. Todoruț Raluca-Voichița

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO